

Arctic Pairs på Brunstad

Skrevet av: Per Ivar Lande

Så er det hele over, både vinterferie og konkurransene. Alle sitter vi igjen med nye erfaringer fra det største innendørs hestestevne i Norge noen sinne. Her er en oppsummering og observasjoner for de involverte.

Gamesrytterne og IMGAN – godt forberedt

Fra speakerplassen så det utrolig bra ut. Mange kommentarer fra tilskuere har også vært positive. I møter med ledelsen ved Brunstad sentret ble det også mange lovord om Mounted Games konkurransene. Vår opptreden på banen gav inntrykk av at vi var godt forberedt på det vi skulle gjennomføre. Min egen oppfatning; Både ponnier og ryttere klarte seg svært bra.

For vår ridegren er det viktig i et slikt stevne å fremstå som godt organisert med kontroll over ponnier, materiell og funksjoner. IMGAN brukte sitt velkjente opplegg for gjennomføring av konkurransene. Imidlertid, med en del nye ressurser, spesielt som banemannskap. Med støtte av erfarne Øystein Vigerust kunne imidlertid Terje Johansen som lokal ansvarlig for stevnet bokføre en godt gjennomført konkurranse, glimrende.

Det er også på sin plass med en kjempetakk til Alyce og de andre i styret som har fått alt på plass og inn i de beste former som har sikret gjennomføringen. Noen vet hvilken kjempejobb dere legger ned i forkant av slike stevner mens andre kanskje bare aner omfanget.

Overraskelser - alltid

Før konkurransene la IMGAN stor vekt på å gjøre rytterne bevisst på oppgaven og de spesielle forhold som råder under slike innendørs stevner. Noen ekvipasjer fant det riktig å trekke seg fra konkurransen. Takk til de som viste at de tok dette ansvaret. Vi andre vet at lysten til å delta var stor. Vi kan vel alle være enige om å i ettertid konkludere med at det var både nødvendig og riktig.

Noen tilfeller av vegring og irregulære reaksjoner hos ponnienne ble det, men langt færre enn fryktet. Vi hadde dessuten ”overraskelser” ingen var forberedt på. For eksempel at en eller annen fant det riktig å teste røyksystemet når de første rytterne kom inn til start. Det var vel en overraskelse i overkant av det vi ventet. Men rytterne viste ro og dyktighet nok til at heatet ble gjennomført. Men ekstra uro og forstyrrelse preget selvfølgelig dette heatet. På briefingen ble det lagt vekt på at når noe uventet skjer; opptre ansvarlig og rolig. I de uheldige tilfeller som oppstod skal alle involverte berømmes for god rytteropptreden.

Litt lite trøkk – som ble bedre

Fra tidligere innendørs oppvisningskonkurranser er vi vant med et kraftig ”trøkk” fra musikk, speaker og publikum. Disse tidligere konkurransene har vart ca. 15 min. Publikum kan tåle høy musikk og ”trøkk” i et kvarter om gangen. På Brunstad holdt vi på i 90 min. for de innledende heatene. Det blir for lenge med fullt ”trøkk”. Mange ryttere savnet derfor denne stemningsfaktoren. Det er forståelig, men har altså en grunn. Finalene som ble gjennomført på 45 min. ble lagt på et høyere nivå og opplevdes av de fleste som bedre i så måte. I tillegg er det gjennomføringsmessig bra at konkurransene hever seg fra start til finaler. Mange har rost oss for det.

Profesjonell oppstalling – noen måtte gi seg

Et par ekvipasjer forsvant underveis. Oppstallingen av ponnier var svært profesjonelt under konkurransene. Veterinærvakten fikk jevnlig rapportering fra stallpersonalet når de registrerte unormale forhold. To rapporter på hosting hos games-ponniene resulterte i at en ekvipasje ble behandlet av veterinær, og ikke kunne fortsette. Det viste seg i ettertid at ponniene hadde astma. Det andre tilfellet av hosting fra en games-ponni ble raskt avklart. I dette tilfellet visste man at ponniene hadde astma og den kunne fortsette konkurransen. Vi lærte noe av dette også; informer presist og nok om helsetilstanden til ponniene.

Rett før Session 2 ble en ponni sparket av en annen slik at ekvipasjen ble tatt ut. Slik kan skje med dyr. Det kan aldri utelukkes, men når det skjer skal nødvendige tiltak om varsling til andre ryttere gjøres i form av rød sløyfe i halen, alltid, både under trening og konkurranser. Gjentatte tilfeller er et signal til rytteren om at ponniene ikke egner seg til games. Slik er det bare. Jo da, vi lærte noe av det også.

Sportslig utbytte – uten store overraskelser i A-finalen

Det ble få bomber resultatmessig. Maria og Linnea som vinnere var veldig hyggelig. Begge er erfarne ryttere med mange gode resultater i Sverige og i andre internasjonale stevner. Det virket dessuten som om de virkelig følte de fikk stort utbytte av den lange turen fra Göteborg. Vi gratulerer de hjertelig. Kanskje deres positive holdning og bra resultater sporer til flere deltagere fra Sverige etter hvert.

Det ble også tvekamp mellom 2. og 3. plassen. Både Maren (sammen med Kaja) og Vilde (sammen med Nina) hadde relativt ferske ponnier som riktig nok er godt trent, men som ikke har mye erfaring fra slike omgivelser. Begge ponniene lover bra med mer erfaring og må nok sees på som kommende games-ponnier som vil kjempe i toppen. Kajas ponni, First Choice, har heller ikke mye erfaring ennå, men har tidligere vist å ha en fantastisk kapasitet. Morsomt å se den klarte disse forholdene bra. Nina gjorde en solid runde på Brunstad og med First har hun den meste erfaring av ponniene i finalen. Det ble kniving helt til slutt mellom disse to lagene og det gav finalen det innhold finaler skal ha; spenning og dramatik.

B-finalen – her kom en overraskelse

Kristina og Karin ligger alltid og lur på et pangresultat. De har begge utrolig raske ponnier som når de er under kontroll kan gjøre rent bord. Alle vet det, og har ventet på at de skal få gjennombruddet. De ble trusselen for Lene og Tina som begge er svært erfarne ryttere. Det ble en parademarsj for Kristina og Karin som dro i fra i race etter race og innkasserte en svært overbevisende seier. De fikk uttelling for lang og hard trening. Nå gjelder det at de fortsetter med pinefullt bakkearbeid slik at de blir mer stabile. Potensiale har de nok av begge to.

Det var nok uvant for Lene å ri B-finale. Men sammen med Tina ble det 2. plass i denne finalen. Lenes ponni, Karinka, startet konkurransene med å få ”røykprøven” som førsteinntrykk av hallen. Det virket som det kanskje satt igjen i de senere heatene også. Lene og Tina er ”gamle” lagvenniner som tok opp igjen et lagforhold som har ligget nede det siste året. Med videre utvikling av Tinas nye ponni blir de igjen å regne med i teten.

Cathrine og Camilla måtte tidlig se i øynene at kampen nok ville dreie seg om en mulig 2. plass. De kjempet nok mot ryttere med lang erfaring og måtte bite i seg 3. plassen. De to er imidlertid en del av Nesodden laget som har mange gode resultater. Det har skjedd en god del utvikling hos disse jevn gode rytterne.

Kvalifiseringsheatene

Noen av rytterne husker nok bedre enn andre hvilke spesielle utfordringer ridning under slike forhold gir. Det ble litt knall og fall uten at noen mistet hodet eller fatningen. Det var både gledelig og viktig. Opptreden i så måte var helt i tråd med hvordan det bør gjøres.

Det var synd Christina og Karen måtte legge inn årene etter første heat. De viste solid ridning i heat 1 hvor de gikk inn med beste poengresultat og ledet konkurransen sammen med Nina og Vilde. Men, med en halt hest er det full stopp. Takket være Kristine Gyberg kunne Karen få ri heat 2 uten tildeling av poeng. Takk til Kristine. Det ser ut til at kombinasjonen Christina og Karen kan være et bra par også i fremtiden.

Fart, nøyaktighet og kontroll er de tre parametere som gir resultater i games. Rytterne har oppfattet dette og det var mulig å lese på ridningen hva de konsentrerte seg om. Det er ytterligere trening som skal få samtlige parametere til å sitte i ryggmargen. Alle vet at mange ryttere kommer halsende etter de beste i dag, noen raskere enn andre.

Glimrende gjennomføring – til tross for første gang

De fleste games-ryttere overnattet på Melsom VGS. Litt av en skole. Om det ikke var nytt og luksuriøst virker det som om det var et bra valg. Det er ikke mottatt noen negative kommentarer fra ”vertskapet” og vi håper vi kan ha glede av overnatting i disse omgivelsene ved en senere anledning.

Brunstad senteret viste de kan arrangere et enormt ridestevne midt på vinteren. Det som i utgangspunktet hørtes utrolig ut ble gjennomført langt bedre enn ventet til å være første gang. Det som i ettertid står frem som kanskje det mest markante ved arrangementet var den holdning og oppmerksomhet som ble vist deltakere, funksjonærer og publikum. Fra parkeringsvakter til sentrets ledelse ble vi møtt med hjelpsomhet og positiv holdning til hvilket som helst forhold vi tok opp. Arrangørene viste en genuin interesse for at alle skulle trives. Det er få idrettsarrangementer av denne størrelse som kan vise det samme, om noen i det hele tatt.

Etter som konkurransene gikk fikk vi noen tidsendringer som påvirket Mounted Games konkurransene. Arrangørene anstrengte seg for at disse skulle være så få og små som mulig. Det blir alltid et uro-moment, men vi kan vel ikke si endringene var overraskende siden dette var første gang. Utsettelsene var heller ikke problematiske i særlig grad, kanskje med unntak av finaletidspunktet. Det ble en svært sen kveld hjem for våre svenske venner. Etter seieren hadde de imidlertid ingen ting i mot at det ble utsettelse.

Vurdering av AEG - og Mounted Games

AEG vil vurdere og evaluere alle konkurransene i etterkant, også Mounted Games. Dette er vurderinger som er konstruktive i forhold til å utvikle AEG videre, og for å ta beslutning om det skal arrangeres igjen, samt under hvilke retningslinjer og forhold. IMGAN ønsker derfor å høre fra deltakere, tilskuere og andre som har en oppfatning om Mounted Games i denne sammenheng. Har vi riktig konkurranseform? Har vi nok tid? Er vi for få ryttere? For mange ryttere? Hva var bra under stevnet? Hva var dårlig? Var forberedelsene gode nok og riktige? Osv. osv. La IMGAN høre fra dere i en mail eller send inn meninger på spalten til Per Ivar på hest.no.